

Finansdepartementet
Sendes elektronisk

17. april 2022

HØRINGSSVAR TIL FORSLAG OM INNFØRING AV EU'S FOLKEFINANSIERINGSFORORDNING – NOU 2021:10

1. Innledning

1.1 Om Kameo

Kameo AS er holdingselskap for Kameo ApS, et danskregistrert selskap som driver en plattform for lånebasert folkefinansiering i Norge, Sverige og Danmark. Virksomheten i Norge og Sverige er organisert via lokale filialer, mens virksomheten i Danmark drives direkte av ApSet. Kameo AS eies med ca 28% av ABG Sundal Collier ASA og har norske og svenske eiere.

Kameo startet sin virksomhet i Sverige i 2016 og har siden 2018 formidlet lån til små og mellomstore bedrifter i hele Skandinavia. Til nå har Kameo totalt formidlet folkefinansierte lån for ca. 2,5 milliarder kroner, med en snittavkastning til investorene etter tap på 8,7%.¹ Kameo er dermed det selskapet som har lengst og mest omfattende erfaring med lånebasert folkefinansiering i Norge. Kameo er også den aktøren i Norge med lengst erfaring med en internasjonal investorbase som investerer på tvers av landegrensene. I dag har Kameo ca 55 000 investorer i sin investorbase. Gjennom Kameo sikres dermed virksomhetene som søker finansiering tilgang til kapital fra investorer i hele Skandinavia. Mulighet til å investere utenfor eget land gjør det også enkelt for investorene å spre risikoen ved sine investeringer i ulike geografiske områder.

Kameo har siden oppstarten av låneformidlingsvirksomheten hatt tillatelse som betalingsforetak fra det danske finanstillsynet og har vært registrert låneformidler i Norge. Som betalingsforetak har Kameo vært og er underlagt regulatoriske krav til organisasjon og ledelse, kapitalkrav, krav til klagebehandling og rapporteringsforpliktelser.

¹ Kameo har totalt i hele sin skandinaviske portefølje tapsført 2 lån på til sammen 4,3 millioner kroner, tilsvarende 0,2% av porteføljen. Halvparten av porteføljen er forfalt og tilbakebetalt til investorene med renter; resten er utestående rentebærende lån. Begge de tapsførte lånene er fortsatt under tvangsinndrivelse, og tvangsprosessene kan føre til reversering av tapsføringen.

1.2 Oppsummering

Kameo stiller seg i alt det vesentlige positive til forslaget. Kameo har allerede startet implementering av tekniske og juridiske løsninger som tilfredsstiller kravene i forordningen, og har en rekke kommentarer til detaljrikdommen og adekvansen av enkelte av de kravene som stilles der. Dette kommenteres imidlertid ikke i det følgende og vil i stedet bli tatt opp med europeiske myndigheter. I dette høringsvaret kommenteres derimot enkelte deler av utvalgets forslag til hvordan forordningen skal implementeres i norsk rett, samt enkelte elementer som henger tett sammen med forordningen og imlementeringen av den, men som ikke er nærmere behandlet av utvalget.

Hovedeffekten av det foreslåtte regelverket vil være økt regulering av aktørene, bedre investorbeskyttelse og – for det norske markedets del – tilgang til et europeisk marked for både for virksomheter som søker finansiering og for personer og selskaper som søker avkastning. Forslaget innebærer både at markedbegrensningen i finansforetaksloven § 2-1 og finansforetaksforskriften § 2-18 forsvinner hva gjelder lån via folkefinansieringsforetak til virksomhet, samt at lån til virksomheter i andre EU-/EØS-land kan markedsføres i Norge uten at norske særreguleringer får anvendelse. Begge forhold er helt avgjørende for den lånebaserte delen av norsk folkefinansiering, fordi det åpner markedet og muliggjør – endelig – en lønnsom og forsvarlig vekst hos folkefinansieringsaktørene, på lik linje med aktører i andre EU-/EØS-land. I dag er markedet uhensiktsmessig regulert, noe som påfører aktører med grensekryssende virksomhet uforholdsmessig store kostnader, men også dårlige vekstvilkår. Det fører til at det norske markedet blir lite attraktivt for utenlandske etablerte og nye plattformer, som igjen fører til dårligere kapitaltilgang for norske virksomheter enn deres europeiske konkurrenter.

Dagens uhensiktsmessige regulering av låneplattformene er uheldig både for de som søker kapital, for de som søker avkastning på kapitalen sin, og for aktørene som tilbyr lånebasert folkefinansiering. Det er derfor viktig at EUs regelverk blir tilgjengelig for det norske markedet så snart som mulig. Rask ikrafttredelse vil også sikre at aktører med virksomhet i andre EU-/EØS-land ikke må operere med doble systemer, der ett og samme tekniske system skal ivareta både dagens norske krav men også den helt annerledes reguleringen som EU har oppstilt. Når det uansett er klart at regelverket vil måtte implementeres i Norge, er det ingen grunn til å holde på dagens uhensiktsmessige regulering lenger enn nødvendig.

Selv om regelverket gjøres tilgjengelig raskt gjennom snarlig ikrafttredelse, er det likevel viktig at det gis en hensiktsmessig overgangsperiode. Etter et halvt års erfaring med omlegging av organisasjon, tekniske løsninger og juridisk struktur kan vi konstatere at kostnadsoverslagene knyttet til aktørenes tilpasning til nytt regelverk er kraftig undervurdert. Det må tas med i betraktningen at reglene er helt nye og svært detaljrike, og at det stilles krav om tekniske nyvinninger som ennå ikke er utviklet av verken plattformer eller tredjeparter. Ikrafttredelse og overgangsperiode må også tilpasses til den EØS-rettslige bakgrunnen som regelverket har, og Kameo slutter seg til Norsk Crowdfunding Forenings (NCF) merknader og forslag slik dette er beskrevet i foreningens høringsvar punkt 2.1.

Vi støtter også NCFs syn om at forslaget ikke alene vil være tilstrekkelig for å sikre små og mellomstore virksomheter bedre tilgang på kapital. Særlig opplever vi at ulikebehandlingen med investeringer som kan plasseres i ASK er av stor betydning for småsparernes valg om å investere eller ikke investere i lånebasert folkefinansiering. Det er også viktig å fjerne uklarheter knyttet til fraragsrett ved tap. I tillegg behøves det avklaring av folkefinansieringsforetakenes rett til å opptre på vegne av investorene, på linje med tillitsmannens rolle i obligasjonslån; og forholdet mellom innskuddskonto og betalingskonto for investorenes midler. Dette er nærmere kommentert i det følgende.

2. KOMMENTARER TIL FORSLAGETS ENKELTE DELER

2.1 Snarlig ikrafttredelse av regelverket for låneplattformene

Det er ikke foreslått særskilte norske overgangsbestemmelser ved innføringen av reglene. I stedet legges det i lovforslaget opp til at overgangsbestemmelser kan fastsettes av departementet.

Foretak for driver virksomhet med lånebasert folkefinansiering er i dag uhensiktsmessig regulert. Dette er lagt til grunn av Finanstilsynet som i 2018 foreslo helt ny regulering av disse aktørene, men også av aktørene selv, jf deres svar i høringsrunden i 2019 knyttet til nevnte forslag om ny regulering. Når det nå er klart hvilken regulering som nødvendigvis må implementeres etter EØS-avtalen, så er det ingen grunn til ikke å gjøre denne reguleringen tilgjengelig snarest mulig.

Det er likevel viktig at foretak med eksisterende aktivitet sikres en overgangsperiode som gir tilstrekkelig tid til utvikling, testing og implementering av nye tekniske løsninger; tilpasning av vilkår og avtaler; og omlegging av webside og app. I EU har aktørene frist til 10. november i år, og med det en ettårig tilpasningsfrist fra reglene trådte i kraft i EU. Det fremstår som opplagt at norske aktører må gis minimum en tilsvarende lang tilpasningsfrist og overgangsperiode før reglene blir tvingende, regnet fra ikrafttredelse.

Kameo og enkelte andre norske aktører har allerede også virksomhet i andre EU-/EØS-land. For oss vil det være svært uheldig om reglene blir tilgjengelige i Norge senere enn de blir tvingende i EU. I så fall må vi – og de andre aktørene – operere med doble systemer: ett som er tilpasset folkefinansieringsforordningen i EU, og ett annet system for virksomheten i Norge. Et slikt tosporet system kan bli for kostbart å operere gitt de markedsmessige begrensningene som gjelder i Norge, særlig millionbegrensningen på investeringsbeløp.

Ved rask ikrafttredelse vil aktører som oppnår lisens under det nye regelverket nyte godt av at dagens investeringsbegrensning faller bort. Det gir et direkte incentiv til å tilpasse seg strengere reguleringen og sterkere investorbeskyttelse, noe som er bra både for investorene, låntakerne, aktørene og markedet som helhet.

Vi ser at det vil kunne være EØS-rettslige problemstillinger knyttet til snarlig ikrafttredelse av hele EUs forordning, som jo også innebærer unntak fra MiFID-regelverket, og regulerer grensekryssende virksomhet. Kameo støtter derfor NCFs forslag om å la reglene tre i kraft umiddelbart for aktører som tilbyr tjenester som dekkes av forordningens art. 1 a i) (formidling av långivning), med en overgangsperiode på minimum 1 år, men likevel slik at bestemmelsene i art 18 om grensekryssende virksomhet trer i kraft senere og samtidig med resten av forordningen.

2.2 Filialetablering

Utvalget skriver i punkt 9.5 (på side 88) at «Forordningen åpner for grensekryssende virksomhet, men ikke filialetablering eller bruk av tilknyttede agenter i vertsstaten.» Kameo er usikre på hva dette betyr.

Det følger av forordningens forale at å lette grensekryssende folkefinansieringsvirksomhet er et sentralt element ved regelverket (foraleavsnitt 1 – 8). I dag kan foretak med betalingstillatelse *passporte* denne til andre EU-/EØS-land, blant annet gjennom filialetablering. Det samme gjelder verdipapirforetak. Det står eksplisitt i art 12 nr. 12 at medlemsstatene under folkefinansieringsforordningen ikke kan kreve at en folkefinansieringsaktør som driver grensekryssende aktivitet, må ha fysisk tilstedeværelse i den staten som det drives grensekryssende aktivitet inn i. Det er en rimelig slutning at foretaket bør kunne ha slik tilstedeværelse, uten at foretaket av den grunn må forholde seg til separate tillatelser og en ny tilsynsmyndighet.

Fysisk nærvær vil gjennomgående være en fordel for investorene, herunder forbrukerne, som er kunder hos folkefinansieringsforetaket. Lokal tilstedeværelse innebærer normalt tilgang på hjelpetelefon og -mail der kundene

får snakke med personer som snakker kundens språk og kjenner kundens lokale marked godt. Lokal tilstedeværelse vil i praksis være avgjørende for å kunne vurdere prosjektene som søker finansiering på en god måte, fordi vurderingen krever kjennskap til lokale markeder og lokal regulering.

Forordningen regulerer grensekryssende virksomhet i art 15, og art 31 har regler om informasjonsutveksling mellom myndighetene når et folkefinansieringsforetak driver grensekryssende. Vi kan ikke se at det er grunnlag for å kreve norsk tillatelse for folkefinansieringsvirksomhet i Norge, når virksomheten drives av et foretak med slik tillatelse fra et annet EU-/EØS-land i henhold til forordningen – uavhengig av om foretaket har eller ikke har filial i Norge.

2.3 Låneplattformenes rolle som representant for långiverne

I NOU 2021:10 punkt 9.3 peker utvalget på at dagens forbud mot at folkefinansieringsforetakene kan være fullmektig, agent eller tillitsmann for låntaker, har skapt problemer for utviklingen av gode forretningsmodeller. Det pekes samtidig på at de nye reglene åpner for mer hensiktsmessige modeller. Kameo mener at det bør vurderes om det er nødvendig med ytterligere presiseringer knyttet til slik representasjon, for å sikre representantens rettigheter sivilprosessuelt på linje med tillitsmannen i obligasjonslån.

Vi nevner i denne sammenhengen, at uten rett til å representere långiverne, er det vanskelig og kostbart å etablere pante- og garantisikkerheter for lånet. Ved å etablere sikkerheter reduseres risikoen for mislighold, og sikkerhetene kan også bidra til hel eller delvis tilbakebetaling gjennom realisasjon dersom lånet likevel blir misligholdt. At det tas ut sikkerheter for lån er derfor åpenbart i investorenes – inkludert forbrukernes – interesse. Effektivisering av sikkerhetene og mindre tilpasninger av låneforholdet underveis i låneperioden vanskeliggjøres også når plattformen ikke kan representere investorene, noe som fører til u hensiktsmessige løsninger for både investorer og låntakere, herunder kostbare refinansieringer.

Kameo har meget god erfaring med å representere investorene som agent i Sverige og Danmark. I våre svenske og danske lån er Kameo sikkerhetsagent for investorene. I våre alminnelige vilkår er det innbakt en fullmakt til Kameo fra investorene om at vi kan ta visse beslutninger knyttet til låneavtalen og sikkerhetene, innenfor visse begrensninger. Kameo tar på den måten beslutninger knyttet til erklæring om mislighold og inndrivelse overfor låntakeren, med et profesjonsansvar og under en profesjonsansvarsforsikring overfor investorene. Vår oppfatning er at dette klart er i både låntakerens og investorenes interesse: Låntakeren kan forholde seg til samme part som kredittvurderte prosjektet og som låntaker har et etablert forretningsforhold til. For investorene vil de gjennomgående ikke ha forutsetninger for å samordne seg direkte for å sikre tvungen tilbakebetaling, uten gjennom plattformen. De vil heller ikke ha de nødvendige faktiske forutsetninger for å ta velbegrunnede beslutninger for hvilke steg som bør tas på hvilket tidspunkt. Til dette kreves innsikt i prosjektet konkret, erfaring fra lignende prosjekter, markedsinnsikt og en oversikt over de juridiske alternativer som finnes. Investorene i folkefinansierte lån har ikke denne kunnskapen. Det er Kameos oppfatning at det er klart bedre for forbrukerbeskyttelse i at folkefinansieringsforetaket får ta denne rollen – med det ansvaret som hører med en slik rolle.

I den svenske utredningen om folkefinansiering, SOU 2018:20, konkluderes det da også med at plattformen ikke bare bør, men *må* opptre som representant (svensk: «ombud») for långiverne når lånet formidles mellom privatpersoner (bl.a. på side 22). I utredningen pekes det også på at modellen der plattformen opptre som representant for långiverne, gjennom en fullmakt som gjøres til del av plattformens alminnelige vilkår, gjør det mulig for plattformen å sørge for at den gjelden som er tatt opp via plattformen også kan la seg tvangsinn drive på vegne av långiverne i tilfelle av mislighold (på side 184). Som det fremheves i den sammenhengen, på side 185 i SOUen, har låntakeren ikke samme behov for representasjon i låneforholdet som långiverne når låntaker er en profesjonell part. For folkefinansieringsforetak med tillatelse i henhold til det foreslåtte regelverket, vil låntaker alltid vil være en virksomhet.

2.4 Bruk av betalingskonto og frister for gjennomføring av betaling

Kameo tilbyr sine investorer i Sverige og Danmark å motta tilbakebetaling av lån og betaling av renter til en såkalt «Kameo-konto», som i realiteten er en bokføringskonto for hver långiver tilknyttet Kameos klientkonto. Alle midler på klientkontoen tilhører Kameos kunder, og kontoen føres av DNB. I rundskriv 10/2017 legger Finanstilsynet til grunn at betalingsforetak ikke kan motta penger som «ikke skal benyttes til å gjennomføre en betalingstjeneste». Tilsynet legger til grunn samme sted at betalingsforetakene ikke kan «tillate at långiver eller låntaker har penger stående på foretakets klientkonto ut over den perioden det normalt tar å gjennomføre betalingsoppdrag». I Norge kan følgelig Kameo ikke akkumulere betalinger til kundene slik vi gjør i Sverige og Danmark, men må i stedet regelmessig overføre norske investorers midler til deres respektive ordinære bankkonti. Dette gjelder selv om det er åpenbart at midlene holdes separat fra Kameos midler og er balanseført, og kundenes fordring er mot DNB som holder klientkontoen (og som har bankkonsesjon), og ikke mot Kameo.

Verken danske eller svenske tilsynsmyndigheter har hatt noe å utsette på Kameos praksis med å benytte en Kameo-konto, eller for den saks skyld de rutinene foretaket har for å beskytte sine kunders midler.

For forbrukerne og investorene innebærer ordningen med en Kameo-konto at de slipper å motta minibeløp til sin bankkonto med korte mellomrom, og i stedet kan akkumulere beløp på Kameo-kontoen som kan utbetales til kundens bankkonto når kunden ønsker det. Kundene kan også benytte beløpene til reinvestering i nye lån på plattformen. Viktigere er det at overføring til Kameo-konto innebærer at kunden ikke må betale vekslingsgebyr på hver betaling i eventuelle lån i annen valuta enn egen, som vedkommende har investert i. Når enhver rentebetaling og tilbakebetaling må overføres direkte til investorens bankkonto i løpet av kort tid, blir regelmessig vekslingsgebyret større enn rentebetalingen, med mindre kunden har investert et større beløp i ett lån.

Kravet om utbetaling gir med andre ord incentiver som forhindrer spredning av investorenes risiko både mellom ulike lån og i ulike geografier. Kravet incentiverer også kvartalsvise eller sjeldnere rentebetalinger fra låntakeren, snarere enn månedlige rentebetalinger, i norske lån. Begge deler er direkte negativt for investorene, da en diversifisert portefølje er den beste beskyttelsen investoren kan få mot tap, og krav om regelmessig rentebetaling innebærer likviditetskontroll med låntakerens prosjekt. Vi ber om at departementet vurderer om det er behov for presiseringer i det norske regelverket slik at aktørene kan benytte samme praksis i Norge som i resten av Skandinavia, og slik at låneauksjoner kan gjennomføres på en hensiktsmessig måte i tråd med forordningens forutsetninger.

2.5 Forholdet til ny finansavtalelov

2.5.1 Generelt

Kameo slutter seg til NCFs kommentarer om ny finansavtalelov, både hva gjelder overgangsperiode for foretak som driver virksomhet som dekkes av folkefinansieringsforordningen, og hva gjelder anvendelsen av loven når finansinstitusjoner er investor.

2.5.2 Finansavtalelovens anvendelse når finansinstitusjon er investor – forslaget § 2-1 tredje ledd litra g

Som utvalgets mindretall peker på i punkt 3.3.4.2 (på side 34), er flertallets forslag på dette punktet overflødig. Det er klart at folkefinansieringsloven kun vil gjelde for finansiering av næringsvirksomhet, der finansavtalelovens regler uansett kan fravikes ved avtale. Man må derfor forvente at alle aktører vil ta fravikelse inn i sine vilkår og avtaler.

Verre enn at det er overflødig, er at flertallets forslag bidrar til et unødvendig komplisert regelverk. Dette kan få som effekt at institusjonelle investorer anser regelverket for å være uklart, og dessuten ønsker å ta aktivt grep om innholdet i avtaleverket med særtilpasninger basert på den institusjonelle investorens egne standard avtaleverk. Dette vil i praksis føre til at norske plattformer vil få problemer med å tiltrekke seg institusjonelle investorer – fordi

finansinstitusjonen ikke vil ta regulatorisk risiko, og fordi plattformenes modell forutsetter at alle investorer investerer på samme avtalegrunnlag. Flertallets forslag skiller seg også fra reguleringen på verdipapirområdet, uten at forskjellsbehandlingen er begrunnet.

Institusjonell kapital har vært en vesentlig faktor for å bygge opp tilstrekkelige volumer hos folkefinansierings-foretak i hele verden. I tillegg til nødvendig volum, bidrar dessuten institusjonell kapital til en bedre forutsigbarhet i finansieringen av lånene som publiseres. Det er vanskelig å overbevise en potensiell låntaker om å investere tid og ressurser i å skaffe finansiering via folkefinansiering, hvis man ikke med en rimelig grad av sikkerhet også kan forutsi at lånebehovet vil bli dekket innen rimelig tid. Derfor er tilgang til institusjonell kapital også en vesentlig faktor for folkefinansieringsforetakenes konkurransekraft overfor etablerte aktører.

Lykkes ikke norske folkefinansieringsforetak med å finne en modell som sikrer lønnsom drift, vil de legges ned. Markedet vil da overlates til utenlandske aktører, som etter forordningen kan drive grensekryssende virksomhet inn i Norge. Det er helt urimelig at ikke norske aktører skal sikres samme konkurransemessige grunnlag som disse aktørene.

Kameo slutter seg følgelig til NCFs forslag om at mindretallets innstilling legges til grunn, og at foreslåtte setningen «med mindre den som yter kreditten er et finansforetak» strykes fra lovforslagets § 2-1 tredje ledd bokstav g.

2.5.3 Overgangsperiode – finansavtalelovens anvendelse og ikrafttredelse av lov om folkefinansiering

Folkefinansieringsforordningen vil medføre betydelige investeringskostnader for alle plattformer som omfattes av reglene. Det er viktig at de samme aktørene ikke påføres unødvendige kostnader under en kortvarig mellomperiode der ny finansavtalelov eventuelt har trådt i kraft, men hvor ny lov om folkefinansiering ennå ikke er effektiv.

Ny finansavtalelov krever revisjon av vilkår, avtaler og informasjon på hjemmesiden. For aktører som driver virksomhet som dekkes av folkefinansieringsforordningen bør det gjøres unntak fra anvendelse av ny lov, i samme utstrekning som § 4-3 nr. 4 i forslaget legger opp til, også før folkefinansieringsreglene har trådt i kraft og før den enkelte plattform har fått tillatelse etter nye regler.

3. ANDRE KOMMENTARER: SKATT

3.1 Skattefordelene i ASK driver investeringer til selskaper som har god tilgang på kapital

Kameo får løpende tilbakemelding fra sine kunder om de avstår eller begrenser sine investeringer i SMB fordi disse investeringene ikke nyter samme skattemessige fordel ved reinvestering av kapitalen som investeringer via aksjesparekonto gjør. ASK er som kjent reservert for børsnoterte aksjer og fond med minst 80% aksjer.

For egenkapitalinvesteringer finnes riktignok en skattefordel for investering i nyetablerte og veldig unge virksomheter (kapitalfunn). For tilsvarende lånebaserte investeringer finnes ingen skattefordel, selv om lån er godt egnet som kapitaltilførsel for å beskytte gründeres interesser for å unngå utvanning i tidligfaseselskaper. I andre land, herunder Storbritannia, er det innført lignende fradragsregler også for lånebasert finansiering til SMBer, når finansieringen skjer gjennom folkefinansieringsforetak. Lignende ordninger bør vurderes også i Norge, for å sikre likebehandling mellom egenkapitalbasert og lånebasert finansiering.

Kameo mener også at det er av stor betydning for å sikre større kapitaltilførsel til SMB-markedet, at slike investeringer får nytte godt av skattefordel ved reinvestering som ved investering i aksjer og fond via ASK. Reinvesteringselementet kan for eksempel sikres gjennom at skattefordelen tapes dersom renteinntekter og tilbakebetalte midler eller

inntekter fra salg av låneandeler eller aksjer via et folkefinansieringsforetak tas ut til investorens bankkonto, men beholdes dersom midlene i stedet investeres i nye prosjekter via samme folkefinansieringsforetak.

3.2 Fradragsrett på tap på fordring – skatteloven § 9-4 jf § 9-3

Fradragsrett ved tap på fordring er regulert i skatteloven § 9-4 jf § 9-3. Etter reglene gis det ikke fradrag for tap på «andre gjeldsbrev enn mengdegjeldsbrev». Det har vært noe uklart om slike låneandeler som genereres gjennom låneauksjoner som folkefinansieringsforetak gjennomfører kan anses som mengdegjeldsbrev i denne sammenhengen, og vi har ikke vært i stand til å gi våre investorer noen klar veiledning på dette. Som NCF fremhever i sin høringsuttalelse, er det uttalelser i både forarbeider og praksis som trekker i retning av at man har ment å ramme helt andre fordringer enn de som oppstår via folkefinansieringsplattformene.

Kameo fører løpende balanse over de lån som vi formidler. Det vil være enkelt å etterprøve og dokumentere hvorvidt en fordring er tapt eller ikke. Vi anser våre låneandeler rettslig sett som mengdegjeldsbrev gjennom at de i form er identiske og utstedes i stort antall (hundrevis) ved gjennomføring av en låneauksjon. Hensynene til kontroll er dermed ivarettatt gjennom at regulerte foretak kan avkreves dokumentasjon for tapet og fordringens opprinnelige eksistens, hvilket vi også opplever at skatteetaten gjør i dag når en kunde faktisk har fradragsført et tap.

Vi ser ingen gode argumenter for at tap på fordringer til SMBer, som formidles via regulerte foretak, ikke skal ha samme skattemessige fradragsrett som tap på obligasjoner som kan registreres i VPS. Regulerte folkefinansieringsforetak vil kunne sikre krav til notoritet og dokumentasjon på samme måte som VPS og børser.

Kameo slutter seg følgelig til NCFs forslag om å endre skatteloven § 9-3 (1) bokstav c 1. med en presisering av at fordringer som oppstår gjennom låneformidling via et folkefinansieringsforetak, skal anses som mengdegjeldsbrev i relasjon til regelen i § 9-3.

Kameo AS

Sebastian Martens Harung

Daglig leder og med-gründer